

Erasmus Párizsban

Balogh Rozália vagyok, ÁOK-ás, és az ötödévem második félévének egy részét töltöttem Párizsban. Erről szeretnék néhány információt, benyomást, gondolatot megosztani Veletek.

Először az előkészületekről.

A francia nyelvtudás már a szervezéshez-levelezéshez is elengedhetetlen. Én középfokú nyelvvizsgának megfelelő tudással indultam neki, ami szerintem a túléléshez elég, de csak éppen hogy, nagyon sok gondom volt a megértéssel-kommunikációval. A levelezést mindenképpen franciául kell folytatni velük.

A francia rendszer szerint a tanév trimeszterekre oszlik, ami azt jelenti, hogy három hónapot egy típusú osztályon töltenek (neurológia, hematológia,...), reggel 8-9-től délután 12-2-ig, helytől függően. Ez a „stage”. Ezt elég komolyan veszik, ott kell lenni, feladatokat kapsz, be vagy vonva az osztály munkájába, viszont kapsz fizetést is! ☺ Én kb 240. eurót kaptam havonta. Délután pedig óráik vannak („cours”), ebből még az otthonról történő jelentkezés során felveheted ami neked kell, az se baj, ha ütköznek egymással, mert semmi katalógus nincs, arra jársz be, amire akarsz, és utána leigazolják a kinti Erasmus irodában, hogy megcsináltad. (Persze kreditet nem kapsz érte, mert nem kint vizsgázol – hacsak itthon valaki el nem fogadja, de én mindenből itthon vizsgáztam, és szerintem könnyebb volt így, mint a többi országból jövő erasmusosnak, akiknek kint kellett vizsgázni).

A kijutásról: Én busszal és repülővel is mentem, mindkettőnek vannak előnyei-hátrányai. A busz akkor olcsó, ha kifogod a kedvezményes jegyek egyikét, amit az utazás előtt kb 60-30 nappal kell lefoglalni (de kiszámíthatatlan pontosan, hogy mikor fogy el). Az út hosszú, 22 óra, de ki lehet bírni, viszont több csomagot vihetsz olcsóbban. Én oda és vissza buszoztam, de a vizsgákra repülővel jöttem-mentem, mikor kevesebb cucc volt, és jobban számított az idő-fáradtság. A repülőnél vigyázni kell, hogy ha Beauvais-ből megy a járat, az oda való kijutás (vagy a visszajutás) külön busszal történik, ami 17 euró plussz!

Szállás: Ha nem nézed el a határidőket, mint én, akkor szeveznek neked szállást a CROUS (kinti kollégium-hálózat) egyik kolijában ☺. Ez kinti viszonylatban olcsó, és nem rossz megoldás. Egy ilyen koliban jártam egyszer, jó helyen volt, és normálisan nézett ki, külön szoba, stb.

Én az első napokban egy ismerősnél laktam albérletben, kb 10 napig, utána pedig a Cité Universitaire-ben, ami egy kész diák-mennyország, minden képzeletemet felülmúlta. (<http://www.ciup.fr/>). Az egyes országoknak-nemzeteknek külön háza van, ezen kívül van pár „olvasztótégely”, mint például a mien, a Fondation Deutsch de la Meurth volt. Volt egy központi épület, ahol a táncóráktól kezdve a szláv esten át a közös reggeliig mindenféle programokat szervezett a kollégium lelkes, azt hiszem arab diák-elnöke. A kis épületekben pedig voltak a szobák, konyha, mosdó. Egy vagy két fős szobák voltak, mi egy magyar néprajzos lánnyal voltunk ketten. A saját házad-alapítványod programjain kívül minden ház szervez bulikat, zumba-órákat, kiállításokat, színjátszó köröket, stb, kb mindent csinálhatsz, meg csomó sportolási lehetőség van, úszás, vívás, tenisz, ... különböző fajta bérletekért. De kijárhatsz a kinti parkjába vagy a mellette 2 percre levő Parc Montsouris-ba futni bármikor, az ingyen van, és gyönyörű.

Az egyetemen az adminisztráció kinti már nem volt vészes, a koordinátor aranyos. Más közöm nem nagyon volt az egyetemhez. Főleg a kórházban voltam a gyakorlaton, azaz a Saint Anne kórházban,

pszichiátrián. Első nap eligazítottak minket (úgy füleltem, ahogy csak bírtam, de szerintem így is lecsúsztam az infók kb 50%-áról), aztán mentünk külön osztályokra. Másfél hónapig voltunk egy osztályon, utána másfél hónapig egy másikon, ugyanabban a kórházban. Reggel 9-től délután 12-2 körül kellett ott lenni. Általában egy doki és egy „interne”, azaz rezidens volt az osztályon, választhattál, kivel vagy, bemehettem velük az interjúkra, megbeszélésekre, stb.. Mindig voltak kis feladatok, amiket rám bízta, mint papírokkal rohangálás, egy idő után telefonok, kérések írása, egyszer-egyszer betegvizsgálat, meg az elkóborolt páciensek keresgélése (kedvencem).... Ha valaki jobban tudja a nyelvet, vagy más osztályon van, pl valami belgyógyászatin, szerintem egész nagy felelősség is lehet az orvostanhallgatókon, ahogy hallottam. Ugyanez ügyeletben (Kétszer vagy háromszor kell ügyelni, az elején van egy elosztó, bekiabálásos rendszerben választasz napokat). Délután voltak előadások, ezekre vagy bementél, vagy nem. Én neuróra és pszichiátriára bejártam, mert az helyben volt. Nagyon színvonalas, de nagyon hosszú, 3-4 órás előadásaik vannak, sok esetmegbeszéléssel.

Az evés nekem egyszerű volt, a kórházban kártyás rendszerrel nagyon olcsón ehattunk, kb 2-3, max 4 euróért (itt sajna ez a nagyon olcsó) választott előétel-főétel-desszert, nagyon finom volt és nagyon laktató. Csomó gyümölcs-joghurt-sajáta, a végén ki volt rakva ketchup-majonéz-szósok, meg olajbogyó, uborka, citrom, amiből annyit vehettél, amennyit akartál. De a koliban is volt menza, hasonló minőség és hasonló áron.

A nyelv. Nekem sok nehézségem volt vele, a kórházban a dokikkal is, a telefonálásokkor még több, de a legnehezebb az volt, mikor a francia diákokkal random témákról beszélgettünk a zajos ebédlőben az asztalnál (ami elvileg a „kikapcsolódás” volt...). A cserediákokkal már jobb, ők türelmesebbek is voltak, a végére azért fejlődött.

No és Párizs. A kóli a város déli részén, még a körgyűrűn belül volt (kb 15 percre a kórháztól), de az RER-rel nagyon gyorsan be lehetett jutni a centrumba. Egyáltalán, metróval kb mindenhol gyorsan el lehet jutni, zseniális a metróhálózat. Én kb egyszer buszoztam. Bérletből ott a Navigo, egy kártya, amivel havi bérleted lehet, de az kb 60 euro, és csak hónap elejétől hónap végéig kérheted, nem úgy, mint itthon, hogy a kezdő dátumtól számítva egy hónap. Így, hogy a kórházba gyalog jártam, volt, hogy jobban megérte gyűjtőjegyezni. Ott vannak még a Vélib-ek, a biciklik. Sokan használják, én nem voltam elég bevállalós, meg volt valami zűr a bankkártyámmal, mikor egyszer majdnem kipróbáltam, úgyhogy inkább hagytam, de sok ismerősöm járt azzal, és szerették.

A várost nehéz pár szóban elmesélni. Nem vagyok az a nagy múzeum-látogató, de itt mindent végigjártam, a Louvre-ot, Orsay-t, Cluny-t többször is. A kisebbek voltak a kedvenceim, első talán a Rodin múzeum, talán attól, hogy ott maguk a szobrok a villa előtti park részei, nem kiállítóteremben vannak, hanem egy kertben, ami szerintem nagyon sokat ad hozzá, meg a művek is nagyon sajátos hangulatúak. A parkok is örök kedvencek, a Montsouris, ami mellett laktunk, a Luxembourg kert, no meg a Jardin des Plantes, botanikus kert, ahol mellesleg mellette van a természettudományi múzeum evolúciós kiállítása mindenféle csontvázakból, a bálnától a zsiráfig, plussz egyéb orvostanhallgatók paradicsoma ☺. Templomokból persze Notre Dame, Sacré Coeur, Saint Chapelle, ami felújítás alatt áll, de így is gyönyörű, minden fala üveglablak. Montmartre és környéke, ott sokat lehet és érdemes is sétálgatni. Egyszer, mikor már sok volt a városból, kimentünk a Bois de Boulogne-ba is, kis tavas-erdős rész, családok járnak főleg oda hétvégére. Láttuk a versailles-i kerteket zuhogó esőben (kávézóból kávézóba rohantunk közben...), egyszer a toronyba is felmentünk, de iszonyatosan sokan voltak és párizsiakhoz képest meglehetősen szervezetlen volt ott hogy ki-merre-meddig. Ami

még nagyon hangulatos például, az a Canal Saint-Martin, ahol az Amélie pár jelenete játszódott, meg a Parc des Buttes Chaumont, az északon van és kicsit kiesik, de érdemes oda elmenni. No meg a legeslegeslegkedvencem, a bolhapiac. Északon van, a Porte de Clignancourt-nál. Nagyon bevásárolni nem lehet, mert még ez is elég drága, de MINDEN van ott, a torpedótól kezdve az embernagyságú hajómaketten át a bicikli alakú szemüvegig, kalapok, bútorok, biciklicsengők, képeslapok, amit akarsz. És minden bódé olyan, mint egy félig az utcára nyíló kis szoba. Nem szabad kihagyni!

Diákélet szempontjából talán nem az a tipikus Erasmus-város, nem alakul ki annyira szoros közösség, mint kisebb városokban, aminek előnye és hátránya is van. Mivel sok a lehetőség, nehezebb stabil társaságokat találni, viszont sok helyen sokféle emberrel ismerkedhetsz meg. Csak könnyű elveszni a sok lehetőségben. Van külön facebook csoportja a kolinak, a kolin belül a háznak, a párizsi erasmusosoknak, a Descartes egyetem erasmusosainak, és ha ez se elég, ott van még a Couchsurfing, akik szintén elég jó programokat szerveznek. Lehet bulizni is, bár bevallom, én többször voltam a Szajna parton vagy egy parkban beszélgetni egy kis vörösbor és sajt társaságában.

Nagy élmény volt például az utolsó héten a Fête de la Musique, mikor egész este a belvárosban és néhol a metrón is utcazenélnek mindenféle emberek-zenekarok. Olyan, mint a veszprémi Utcazene fesztivál, csak nagyobb. A metrón utcazene amúgy máskor is van, főleg harmonika (Piaf, Sosztakovics, ilyesmi), de néha egész extrém afrikai hangszerekbe is bele lehet futni.

Összességében azt mondanám, hogy egyáltalán nem az a tipikus erasmus-város, de nagyon nagy és nagyon sokszínű élmény, mindenképpen érdemes oda menni!

Kérdésekkel keressetek bátran!

Balogh Rozália

baloghrozi@gmail.com

